

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

IX. Dolores inferni circumdederunt me, præoccupauerunt me laquei
mortis. Psalm. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

*Dolores inferni circundederunt me,
 praecipauerunt me laquei mortis.
 Psal. 17.*

c. Blancus f.

Dol

E

En, m

E

Men

N

Sylua

L

Nec r

N

Nec r

N

Nūq

Vll

O uti

No

Hen c

Qu

Cur q

I X.

Dolores inferni, circumdederunt me, præoccupauerunt me laquei mortis. *Psalm. 17.*

Ergo iterum Actæon aliquis noua fabula fiet,
 Infelix canibus, præda voranda suis?
 En, mihi mens nemorum studijs iuuenilibus arsit,
 Et perijt studijs mens prope capta suis.
 Mens fuit, ancipites venatu pellere curas;
 Non tamen in syluis, pulcra Diana, tuis.
 Sylua mihi rapidis non est latrata molossis,
 Lustra nec infesta sollicitata cane.
 Nec iuga Taygeti, neque Manala territa conuulsi,
 Nec fuluus volucris cuspide stratus aper.
 Nec mea Parthenijs circumdata retia syluis,
 Nec meditata feris callida lina dolos.
 Nūquam ego vel pedicas, venabula, tela, vel arcus,
 Vllave Spartane Virginis arma tuli.
 O utinam mens ista mihi, Dietyanna, fuisset?
 Non ego nunc prædæ cingerer arte mea.
 Heu quibus imprudens studijs mihi torpuit ætas?
 Quin potius, nemorum crura notata rubis?
 Cur quasita tuis mihi præmia, Bacche, trapetis?
 Aut

Non tantum pharetrā, neue tantū tela Cupido,
 Cautā sed, ut fallas fila, plagasque geris.
 Pampineos tantum neque concutis Euie thyrsos,
 Sunt quoque, queis capias ebria crura, doli.
 Cum surgit Dalila Sampson male tonsus ab vlnis,
 Vincla Philistheo brachia fune tulit.
 Cum iacet ignoto Noe superatus Iaccho,
 Compede succiduos stringis Iacche pedes.
 Idalis, ecce, suis iam me quoque cassibus ambit.
 Que toties votis prada petita meis.
 Hei mihi quot circum pedicaru indagine cingor!
 Ceu fera venantum prapete septa globo.
 Scilicet illa fuit spectri feralis imago,
 Antonio, celsi vertice visa iugi
 Cum patuere oculi collecta sub vnus ictum
 Omnia, qua mundo didita regna iacent;
 Omnia, ceu parua, tellusque polusque tabella,
 Prætaque stant minimo corpora tota vitro:
 Omniaque hæc ingens obsepserat undique rete,
 Multaque furtiuis stamina sparsa vijs.
 Quisque suas fraudes, sensit sua vincula quisque;
 Hic caput, ille pedes vincetus, & ille manus.
 Sic sua deceptum laquearat quemque voluptas,
 Ut visco stolidæ decipiuntur aues.
 Ah! sua nexilibus tendit mors undique tramis
 Retia.

Retia, arachneæ callidiora dolo.
 Vique sedet nigro venator aranæus antro,
 Insidians pennis, stridula musca, tuis:
 Sensit ubi mota trepidare cubilia tela,
 Emicat, & trepidam raptat in antra feram:
 Aut qualis viridi latet arbore callidus auceps,
 Pennipedi meditans vincla dolosa gregi.
 Linigeros abdit vicino gramine vallos.
 Spargit & in nitido plurima grana solo.
 Et circum inclusas secreta crate volucres:
 Quæque canant vincla compede ponit aues,
 Hæ saltu, & cantu; leuis ille foramine buxi:
 Hæ socias; prædam decipit ille suam.
 Venantum haud aliter scelerum comitata corona
 Implicat insidijs mors sua quemque suis.
 Quique super laqueos nisus dare corpora saltu,
 Hæ miser, in stygias præcipitatur aquas:

AMBROSIVS

De bono mortis c. 5.

LAquens in auro, viscus in argento, nexus in
 prædio, clauus est in amore: dum aurum
 petimus, strangulamur; dum argentum quæri-
 mus, in visco eius hæremus; dum prædium
 inuadimus, alligamur. Non